

KİTAP V

MEZMUR 107

RABBE şükredin; çünkü iyidir;

Çünkü inayeti ebedîdir.

² RABBİN azat ettikleri böyle desinler,

Onları hasmın elinden azat etti,

³ Onları şarktan ve garptan, şimalden ve cenuptan,
Memleketlerden topladı.

⁴ Çölde, ıssız yerde avare gezdiler;

Oturacak bir şehir bulmadılar.

⁵ Aç ve susuz,

İçlerinde canları bayıldı.

⁶ O vakit sıkıntılarında RABBE feryat ettiler,

Ve onları dertlerinden kurtardı.

⁷ Ve oturacak bir şehre gitsinler diye,

Onları doğru yolda yürüttü.

⁸ RABBE inayeti için,

Ve âdem oğullarına olan şaşılacak işleri için şükretsinler!

⁹ Çünkü istekli canı doyurur,

Ve aç canı iyilikle doldurur.

¹⁰ Karanlıkta ve ölüm gölgesinde,

Düşkünlük ve demir ile bağlı oturdular;

¹¹ Çünkü Allahın sözlerine isyan ettiler;

Ve Yüce Olanın öğüdünü hor gördüler;

¹² Onların yüreğini ağır işle alçaltdı;

Düştüler ve yardım eyliyen yoktu.

¹³ O vakit sıkıntılarında RABBE feryat ettiler,

Ve onları dertlerinden kurtardı.

¹⁴ Karanlıktan ve ölüm gölgesinden onları çıkardı,

Ve bağlarını kırdı.

¹⁵ RABBE inayeti için,

Ve âdem oğullarına olan şaşılacak işleri için şükretsinler!

¹⁶ Çünkü tunç kapıları kırdı,

Ve demir çubukları parçaladı.

¹⁷ Akılsızlar isyanları yüzünden,

Ve fesatlarından düşkün olurlar.

¹⁸ Canları bütün yemeklerden tiksindir;

Ve ölüm kapılarına yaklaşırlar.

¹⁹ O vakit sıkıntılarında RABBE feryat ederler,

Ve onları dertlerinden kurtarır.

²⁰ Kelâmını gönderir, ve onlara sağlık verir,

Ve onları düştükleri çukurlardan kurtarır.

²¹ RABBE inayeti için,

Ve âdem oğullarına olan şaşılacak işleri için şükretsiner!

²² Ve şükran kurbanları takdim etsinler,

Ve onun işlerini terennümle ilân eylesinler.

²³ Gemilerde denize inenler,

Büyük sularda iş görenler;

²⁴ Onlar RABBİN işlerini,

Enginlerde hârikalarını görürler.

²⁵ Çünkü emreder, ve fırtına yelini kaldırır,

Ve denizin dalgalarını yükseltir.

²⁶ Göklere çıkarlar, diplere inerler;

Canları sıkıntıdan erir.

²⁷ Sarhoş gibi sallanırlar, sendelerler,

Ve akılları başlarından gider.

²⁸ O vakit sıkıntılarında RABBE feryat ederler,

Ve onları dertlerinden çıkarır.

²⁹ Fırtınayı limanlığa döndürür,

Dalgaları da yatıştır.

³⁰ O zaman sevinirler, çünkü rahattırlar;

Ve onları diledikleri limana götürür.

³¹ RABBE inayeti için,

Ve âdem oğullarına olan şaşılacak işleri için şükretsiner!

³² Kavmin cemaatinde de onu yükseltsinler,

Ve ihtiyarların meclisinde ona hamdetsinler.

³³ Irmakları çöle,

Su pınarlarını kuraklığa,

³⁴ Semereli toprağı orada oturanların kötülüğü yüzünden,

Çoraklığa döndürür.

³⁵ Çölü su birikintisine,

Ve kurak yeri su pınarlarına döndürür.

³⁶ Ve oturacak bir şehir kursunlar diye,

Açları orada oturtur,

³⁷ Tarlalar ekerler, bağlar dikerler,

Gelen mahsulü de alırlar.

³⁸ Onlara da bereket verir, ve ziyadesile çoğalırlar;

Ve hayvanlarını azaltmaz.

³⁹ Yine gaddarlık, şer ve keder yüzünden

Azalırlar ve alçalırlar.

⁴⁰ Emîrlere üzerine hakaret döker,
Yolsuz çölde avare gezdirir.
⁴¹ Fakat fakiri düşkünlükten yükseltir,
Ve aileleri koyun sürüsü gibi kılar.
⁴² Doğrular görür de sevinir;
Ve her fesat ağzını kapar.
⁴³ Kim hikmetli ise, bunları tutar;
Ve RABBİN inayetlerine akıl erdirir.

MEZMUR 108

İlâhi. Davudun Mezmurudur.

YÜREGİM sabittir, ey Allah;
İlâhi okuyayım, evet, izzetimle terennüm edeyim.
² Uyan, ey rebap ve çenk;
Ben seheri uyandırayım.
³ Kavmlar arasında sana şükredeyim, ya RAB;
Ve ümmetler arasında sana terennüm edeyim.
⁴ Çünkü inayetin göklerden büyüktür;
Ve hakikatin asümana kadar erişir.
⁵ Ey Allah, gökler üstüne yüksel,
Ve izzetin bütün yer üzerinde olsun.
⁶ Sevdiklerin halâs bulsun diye,
Sağ elinle kurtar, ve bize cevap ver.

⁷ Allah kudsiyetinde söyledi: Sevinçle coşacağım,
Şekemi pay edeceğim, ve Sukkot vadisini ölçeceğim.

⁸ Gilead benimdir; Manasse benim;
Efraim de başımın siperi;
Yahuda benim değneğimdir.

⁹ Moab yıkanma leğenimdir;
Edom üzerine çarığımı atacağım;
Filistin için alkış edeceğim.

¹⁰ Beni duvarlı şehre kim götürecektir? Edoma kadar kim bana yol gösterecek?

¹¹ Ey Allah, sen bizi kendinden atmadın mı?
Ve ordularımız ile çıkmıyorsun, ey Allah.

¹² Hasma karşı bize yardım et;
Çünkü insan yardımı boştur.

¹³ Allah ile yiğitlikler edeceğiz;
Ve hasımlarımızı çiğniyecek olan odur.

MEZMUR 109

Musikacıbaşı için. Davudun Mezmurudur.

EY hamdimin Allahı, susma;
² Çünkü kötünün ağızı, hile ağızı, bana karşı açıldı;
Bana yalancı dil ile söylediler.
³ Nefret sözlerle de beni kuşattılar;
Ve benimle sebepsiz cenkettiler.
⁴ Sevgime karşılık bana hasım oldular;
Ben ise, dua etmekteyim.
⁵ Ve iyiliğe karşı bana kötülük,
Ve sevgime karşı nefret ettiler.
⁶ Onun üzerine kötü bir adam koy;
Ve sağında bir hasım dursun.
⁷ Hükmolunduğu zaman kabahatlı çıksın;
Ve onun duası suç sayılsın.
⁸ Günleri az olsun;
Onun memuriyetini başkası alsın.
⁹ Karısı dul kalsın,
Ve oğulları öksüz olsun.
¹⁰ Oğulları avare gezip dilensinler;
Viranelerinden çıkıp ekmek arasınlar.
¹¹ Bütün malını murabahacı tuzağına düşürsün;
Ve emeğini yabancılar yağma etsin.
¹² Ona inayet eden olmasın;
Öksüzlerine acıyan olmasın.
¹³ Zürriyeti kesilsin;
Gelecek nesilde adları silinsin.
¹⁴ Atalarının fesadı RABBİN önünde anılsın;
Ve anasının suçu silinmesin.
¹⁵ Daima RABBİN önünde olsunlar,
Ta ki, onların anılmasını yeryüzünden kessin;
¹⁶ Çünkü inayet etmeği hatırlamadı,
Fakat hakir ile fakiri,
Ve yüreği kırık olanı öldürmek için onlara eza etti.
¹⁷ Lâneti sevdi, ve onun başına geldi;
Hayır duadan hoşlanmadı, ve kendisinden uzak kaldı.
¹⁸ Lâneti esvabı gibi giydi;
Ve su gibi karnına,
Ve yağ gibi kemiklerine girdi.
¹⁹ Kendisine örtüneceği esvap gibi olsun;
Ve daima kuşandığı kuşak gibi olsun.
²⁰ Hasımlarımın, ve canım için kötülük söyleyenlerin
RABDEN karşılığı budur.
²¹ Fakat sen, ya Rab Yehova, isminin uğruna sen benimle işle;
Beni azat et, çünkü inayetin iyidir.

²² Çünkü ben hakir ve fakirim,
Ve içimde yüreğim yaralıdır.
²³ Uzanan gölge gibi geçtim;
Çekirge gibi atlatıldım.
²⁴ Dizlerim oruçtan titremektedir;
Ve bedenimde yağ tükendi.
²⁵ Ve ben onlara yüzkarası oldum;
Bana baktıkları zaman baş sallıyorlar.
²⁶ Ya RAB Allahım, bana yardım et;
İnayetine göre beni kurtar da,
²⁷ Bilsinler ki, bu senin elindir,
Bunu yapan sensin, ya RAB.
²⁸ Onlar lânet eylesin, fakat sen mubarek kıl;
Onlar kalkınca utanacaklar,
Fakat senin kulun sevinecektir.
²⁹ Hasımlarım rüsvaylığı giyinsin,
Kaftan gibi utançları ile örtünsünler.
³⁰ RABBE ağızımla çok şükredeyim;
Halk arasında ona hamdedeyim.
³¹ Çünkü canına hükmedenlerden onu kurtarmak için,
Fakirin sağında durur.

MEZMUR 110

Davudun Mezmurudur.

RAB Rabbime dedi:

Ben düşmanlarını senin ayaklarına basamak koyuncuya kadar,
Sağında otur.

² RAB Siondan senin kudretin esasını gönderecektir;

Düşmanlarının ortasında saltanat sür.

³ Senin kudretin gününde kavmin

Mukaddes süs içinde gönüllü kurbanlardır.

Sana gençlerin

Seherin bağrından doğan çiğ gibidir.

⁴ RAB and etti ve caymaz;

Melkisedek tertibi üzere Sen ebediyen kâhinsin.

⁵ RAB senin sağında

Öfkesi gününde kıralları vuracak.

⁶ Milletler arasında hüküm verecek.

Yer leşler ile dolacak;

Çok memleketlerde baş olanı ezecektir;

⁷ Yolda dereden içecek;

Bundan ötürü baş yükseltecektir.

MEZMUR 111

RABBE hamdedin.

Doğruların meclisinde, ve cemaatte,
Bütün yüreğimle RABBE şükredeyim.

² RABBİN işleri büyüktür,

Bütün onlarda zevk bulanlar tarafından aranılırlar.

³ Onun işi celâl ve haşmettir;

Ve adaleti ebediyen durur.

⁴ Şaşılacak işlerini hatırlattı;

RAB rahîmdir ve rauftur.

⁵ Kendisinden korkanlara yiyecek verir;

Ahdini ebediyen anar.

⁶ Milletlerin mirasını onlara vermekle,

Kavmına işlerinin kuvvetini bildirdi.

⁷ Ellerin işleri hakikat ve adalettir;

Bütün vesayası sadıktır.

⁸ Ebediyen ve daima sabittir;

Hakikat ve doğrulukla yapılmıştır.

⁹ Kavmına kurtarışı gönderdi;

Ahdini ebedî buyurmuştur;

Onun ismi kuddûs ve korkunçtur.

¹⁰ Hikmetin başlangıcı RAB korkusudur;

Emirlerini yapan her adamın iyi anlayışı vardır;

Onun hamdi ebediyen durur.

MEZMUR 112

RABBE hamdedin.

RABDEN korkana,

Onun emirlerinden büyük zevk alana ne mutlu!

² Zürriyeti yeryüzünde kuvvetli olur;

Doğruların nesli mubarek olur.

³ Bolluk ve zenginlik onun evindedir;

Ve salâhı ebediyen durur.

⁴ Doğrulara karanlıkta ışık doğar;

Rahîm ve rauf ve salih odur.

⁵ Acıyan ve ödünç veren adama iyidir;

Hükümde davasını kazanır.

⁶ Çünkü ebediyen sarsılmaz;

Salihin anılması ebedî olur.

⁷ Kötü haberden korkmıyacaktır;

RABBE güvenerek yüreği sabittir.

⁸ Hasımlarında dilediğini görünciye kadar,

Yüreği pektir, korkmaz.

⁹ O dağıttı, fakirlere verdi;
Salâhı ebediyen durur;
Kuvveti izzetle yükselir.
¹⁰ Kötü adam bunu görüp sıkılır;
Dişlerini gıcırdatır ve eriyip tükenir;
Kötülerin dileği yok olur.

MEZMUR 113

RABBE hamdedin.
Ey RABBİN kulları, hamdedin,
RABBİN ismine hamdedin.
² Şimdiden ebede kadar,
RABBİN ismi mubarek olsun.
³ Güneşin doğmasından batmasına kadar
RABBİN ismi hamde lâyıktır.
⁴ RAB bütün milletlerin üstünde yücedir,
Ve izzeti göklerin üstindedir.
⁵ Göklerde ve yerde olanlara
Bakmağa tenezzül eden,
⁶ Yücelerde oturan,
Allahımız RAB gibi kim vardır?
⁷ Düşkünün topraktan kaldırır,
Fakiri gübrelikten yükseltir;
⁸ Ta ki, emîrlerle,
Kavminin emîrlerle oturtsun.
⁹ Kısır kadını evde oturtur,
Ve sevinçli çocuklar anası eder.
RABBE hamdedin.

MEZMUR 114

İSRAİL Mısırdan,
Yakub evi yabancı dil konuşan kavmin yanından çıktığı vakit,
² Yahuda onun makdisi,
İsrail onun ülkesi oldu.
³ Deniz gördü ve kaçtı;
Erden geri döndü.
⁴ Dağlar koçlar gibi,
Tepeler kuzular gibi sışradılar.
⁵ Ey deniz, sana ne oldu da kaçyorsun?
Ey Erden, neden geri dönüyorsun?
⁶ Ey dağlar, neden koçlar gibi,
Ey tepeler, neden kuzular gibi sışrılıyorsunuz?
⁷ Kayayı su havuzuna,

Çakmak taşını su kaynağına döndüren
⁸ RABBİN yüzünden,
Yakubun Allahının yüzünden,
Ey dünya, titre.

MEZMUR 115

BİZE değil, ya RAB, bize değil,
Fakat senin inayetin ve hakikatin uğruna,
Kendi ismine izzet ver.
² Niçin milletler desin:
Hani, onların Allahı nerede?
³ Fakat Allahımız göklerde; Dilediği her şeyi yaptı.
⁴ Onların putları gümüş ve altındır, İnsan ellerinin işi.
⁵ Ağızları vardır, ve söylemezler; Gözleri vardır, ve görmezler;
⁶ Kulakları vardır, ve işitmezler; Burunları vardır, ve koku almazlar;
⁷ Elleri vardır, ve el sürmezler; Ayakları vardır, ve yürümezler; Boğazları ile ses vermezler.
⁸ Onları yapanlar ve onlara güvenen her adam, Onlar gibi olacak.
⁹ Ey İsrail, RABBE güven; Onların yardımı ve kalkanı odur.
¹⁰ Ey Harun evi, RABBE güvenin; Onların yardımı ve kalkanı odur.
¹¹ Ey RABDEN korkanlar, RABBE güvenin; Onların yardımı ve kalkanı odur.
¹² RAB bizi andı; bizi mubarek kılacak; İsrail evini mubarek kılacak; Harun evini mubarek kılacaktır.
¹³ RABDEN korkanları, Küçüklerle büyükleri mubarek kılacaktır.
¹⁴ RAB sizi, Sizi ve oğullarınızı çoğaltsın.
¹⁵ Siz gökleri ve yeri yaratan RABBİN mubareklersiniz.
¹⁶ Gökler RABBİN gökleridir; Fakat yeri âdem oğullarına verdi.
¹⁷ Ölüler ve bütün sükût diyarına inenler, RABBE hamdetmez.

¹⁸ Fakat biz şimdiden ebede kadar,
RABBİ takdis edeceğiz.
RABBE hamdedin.

MEZMUR 116

RABBİ severim,

Çünkü sesimi ve yalvarışlarımı işitir.

² Kulağını bana iğdirdiği için,
Ömrüm oldukça onu çağırırım.

³ Ölüm ipleri çevremi sardı;
Ve ölüm diyarının sıkıntıları beni buldular;
Ben sıkıntı ve dert buldum.

⁴ Ve RABBİN ismini çağırdım:
Aman, ya RAB, canımı azat eyle.

⁵ RAB rauf ve âdildir;
Ve Allahımız merhametlidir.

⁶ RAB bön adamları korur;
Düşkün oldum, ve beni kurtardı.

⁷ Ey canım, rahatına dön;
Çünkü RAB sana iyilik etti.

⁸ Çünkü sen canımı ölümden,
Gözlerimi gözyaşlarından,
Ayaklarımı kaymaktan kurtardın.

⁹ Yaşayanların diyarında,
RABBİN önünde yürüyeceğim.

¹⁰ İman ettim, bunun için söyleyeceğim;
Ben çok düşkündüm;

¹¹ Şaşkınlığımda dedim:
Bütün insanlar yalancıdır.

¹² Bana ettiği bütün iyilikler için
RABBE ne ödiyeyim?

¹³ Kurtuluş kâsesini alayım,
Ve RABBİN ismini çağırayım.

¹⁴ Bütün kavminin önünde
RABBE adaklarımı ödiyeceğim.

¹⁵ RABBİN gözünde müttakilerinin ölümü değerlidir.

¹⁶ Aman, ya RAB, gerçek ben senin kulun,
Cariyenin oğlu kulunum;

Bağlarımı sen çözdün.

¹⁷ Sana şükran kurbanını takdim edeyim,
Ve RABBİN ismini çağırayım.

¹⁸ RAB evinin avlularında,
Senin içinde, ey Yerusalım,

¹⁹ Bütün kavminin önünde,
RABBE adaklarımı ödiyeyim.
RABBE hamdedin.

MEZMUR 117

EY bütün milletler, RABBE hamdedin;
Ey bütün ümmetler, ona sena edin.
² Çünkü bize olan inayeti büyüktür;
Ve RABBİN hakikati ebedîdir. RABBE hamdedin.

MEZMUR 118

RABBE şükredin, çünkü iyidir;
Çünkü inayeti ebedîdir.
² İsrail desin:
Onun inayeti ebedîdir.
³ Harun evi desin:
Onun inayeti ebedîdir.
⁴ RABDEN korkanlar desin:
Onun inayeti ebedîdir.
⁵ Darlıktan RABBİ çağırdım;
RAB bana cevap verdi, ve beni genişliğe çıkardı.
⁶ RAB benimledir, ve ben korkmam;
İnsan bana ne yapabilir?
⁷ RAB benimledir, yardımcılarım arasında;
Benden nefret edenlerde dilediğimi göreceğim.
⁸ RABBE sığınmak,
İnsana güvenmekten iyidir.
⁹ RABBE sığınmak,
Emirlere güvenmekten iyidir.
¹⁰ Bütün milletler beni kuşattılar;
RABBİN ismile onları kıracağım.
¹¹ Beni kuşattılar; evet, beni kuşattılar;
RABBİN ismile onları kıracağım.
¹² Arılar gibi beni kuşattılar; çalı ateşi gibi söndüler;
RABBİN ismile onları kıracağım.
¹³ Düşeyim diye beni şiddetle dürttün;
Fakat RAB bana yardım eyledi.
¹⁴ RAB kuvvetim ve mezmurumdur;
O bana kurtuluş da oldu.
¹⁵ Meserret ve kurtuluş sesi salihlerin çadırlarındadır;
RABBİN sağ eli yiğitlikler eder.
¹⁶ RABBİN sağ eli yükselmiştir;
RABBİN sağ eli yiğitlikler eder.

¹⁷ Ölmüyeyim de yaşıyayım,
Ve RABBİN işlerini ilân edeyim.
¹⁸ RAB beni şiddetle tedip etti;
Fakat beni ölüme vermedi.
¹⁹ Bana salâh kapılarını açın;
Onlara gireyim, ve RABBE şükredeyim.
²⁰ RABBİN kapısı budur;
Salihler ona girer.
²¹ Sana şükredeyim; çünkü bana cevap verdin,
Ve bana kurtuluş oldun.
²² Yapıcıların reddettikleri taş
Köşenin başı oldu.
²³ Bu, RABDEN oldu;
Ve o, gözlerimizde şaşılacak iştir.
²⁴ RABBİN yarattığı gün budur;
Onda mesrur oluruz ve seviniriz.
²⁵ Aman, ya RAB, kurtar,
Aman, ya RAB, muvaffakiyet ver.
²⁶ RABBİN ismile gelen mubarek olsun;
RABBİN evinden size hayırdua eyledik.
²⁷ RAB Allahtır, ve bize nur verdi;
Mezbahın boynuzlarına kurbanı iplerle bağlayın.
²⁸ Allahım sensin, ve sana şükrederim;
Allahımsın, seni yükseltirim.
²⁹ RABBE şükredin, çünkü iyidir;
Çünkü inayeti ebedîdir.

MEZMUR 119

⌘ ALEF

YOLDA kâmil olanlar ne mutludur;
RABBİN şeriatinde yurürler.
² Onun şهادetlerini tutanlar ne mutludur;
Bütün yürekle onu ararlar.
³ Gerçek, onlar haksızlık etmezler;
Onun yollarında yürürler.
⁴ Dikkatle tutmak için,
Sen vesayanı emrettin.
⁵ Senin kanunlarını tutmak için,
Keşke yollarım pekiştirilse!
⁶ Senin bütün emirlerini gözetdiğimde,
O zaman utanmam.
⁷ Adaletinin hükümlerini öğrendiğim zaman,
Yürek doğruluğu ile sana şükrederim.

⁸ Kanunlarını tutarım;
Beni bütün bütün bırakma.

ﺏ BEYT

⁹ Genç adam yolunu ne ile temizler?
Senin sözüne göre onu tutmakla.
¹⁰ Seni bütün yüreğimle aradım;
Emirlerinden beni saptırma.
¹¹ Sana karşı suç etmiyeyim diye,
Sözünü yüreğimde sakladım.
¹² Ya RAB, sen mubareksin;
Kanunlarını bana öğret.
¹³ Senin ağzının bütün hükümlerini
Dudaklarımla ilân ettim.
¹⁴ Senin şهادetlerinin yolunda
Her zenginlik benim imiş gibi ferahlandım.
¹⁵ Vesayanı düşünürüm,
Ve senin yollarını gözetirim.
¹⁶ Kanunlarından zevk alırım;
Sözünü unutmam.

ﻻ GİMEL

¹⁷ Kuluna iyilik et de yaşıyayım;
Ve sözünü tutayım.
¹⁸ Gözlerimi aç da
Şeriatinden şaşılacak şeyler göreyim.
¹⁹ Ben dünyada misafirim;
Emirlerini benden gizleme.
²⁰ Her an hükümlerini özlemekten,
Canım ezilmektedir.
²¹ Senin emirlerinden sapan
Lânetli mağrurları azarladın.
²² Utancı ve hakareti üzerimden kaldır;
Çünkü senin şهادetlerini tuttum.
²³ Reisler de oturdular, ve bana karşı söylendiler;
Fakat kulun senin kanunlarını düşündü.
²⁴ Şهادetlerin de benim zevkimdir,
Benim öğütçülerimdir.

ﻉ DALET

²⁵ Canım toprağa yapışır;
Senin sözüne göre beni dirilt.
²⁶ Yollarımı bildirdim, ve bana cevap verdin;

Kanunlarını bana öğret.
27 Vesayanın yolunu bana anlat;
Ve senin şaşılacak işlerini düşüneyim.
28 Canım ağırlıktan eriyor;
Sözüne göre beni kuvvetlendir;
29 Yalan yolunu benden uzaklaştır;
Ve şeriatini bana ihsan et.
30 Ben sadakat yolunu seçtim;
Hükümlerini önüme koydum.
31 Senin şهادetlerine yapıştım;
Ya RAB, beni utandırma.
32 Yüreğimi genişlettiğin zaman,
Senin emirlerin yolunda koşacağım.

HE

33 Ya RAB, kanunlarının yolunu bana öğret;
Ve onu sona kadar tutayım.
34 Bana anlayış ver de şeriatini koruyayım;
Ve onu bütün yüreğimle tutayım.
35 Beni emirlerinin yolunda yürüt;
Çünkü onunla zevk alırım.
36 Yüreğimi kötü kazanca değil,
Senin şهادetlerine meylettir.
37 Boş şeye bakmaktan gözlerimi çevir;
Kendi yolunda beni dirilt.
38 Senden korkmak için olan sözünü,
Kuluna pekiştir.
39 Korktuğum hakareti benden çevir;
Zira senin hükümlerin iyidir.
40 İşte, senin vesayanı özledim;
Beni adaletin ile dirilt.

VAV

41 Senin sözüne göre, ya RAB,
İnayetlerin, kurtarışın da bana gelsin.
42 Böylece bana hakaret edene cevabım olacak;
Çünkü senin kelâmına güvendim.
43 Ve ağzımdan hakikat sözünü bütün bütün alma;
Çünkü senin hükümlerine ümit bağladım.
44 Şeriatini daima Ve ebediyen tutacağım.
45 Ve genişlikte yürüyeyim;
Çünkü vesayanı aradım.
46 Kırallar önünde senin şهادetlerin için söyliyeyim;

Ve utanmıyayım.

⁴⁷ Ve sevdiğim emirlerinde,

Zevk bulayım.

⁴⁸ Sevdiğim emirlerine doğru ellerimi kaldırayım;

Ve senin kanunlarını düşüneyim.

ı ZAYİN

⁴⁹ Kuluna olan sözü an;

Onun üzerine bana ümit verdin.

⁵⁰ Düşkünlüğümde tesellim budur;

Çünkü sözün beni diriltti.

⁵¹ Kibirliler benimle çok eğlendiler;

Fakat senin şeriatinden sapmadım.

⁵² Kadimden olan hükümlerini andım, ya RAB,

Ve teselli buldum.

⁵³ Şeriatini bırakan kötüler yüzünden

Beni kızgınlık aldı.

⁵⁴ Gurbetim evinde senin kanunların

Bana mezmur oldular.

⁵⁵ Geceleyin ismini andım, ya RAB,

Ve şeriatini tuttum.

⁵⁶ Bana bu oldu,

Çünkü vesayanı tuttum.

ı HEYT

⁵⁷ Benim payım RABDİR:

Senin sözlerini tutarım, dedim.

⁵⁸ Lûtfunu bütün yüreğimle diledim,

Sözüne göre bana acı.

⁵⁹ Yollarımı düşündüm,

Ve ayaklarımı şahadetlerine döndürdüm.

⁶⁰ Emirlerini tutmak için

Koştum ve gecikmedim.

⁶¹ Kötülerin ipleri beni sardı;

Fakat senin şeriatini unutmadım.

⁶² Âdil hükümlerin için sana şükretmeğe

Gece yarılarında kalkarım.

⁶³ Vesayanı tutanlara,

Ve bütün senden korkanlara ben arkadaşım.

⁶⁴ Ya RAB, yer inayetin ile doludur;

Bana kanunlarımı öğret.

ı TEYT

⁶⁵ Ya RAB, sözüne göre,
Kuluna iyilik ettin.
⁶⁶ Bana iyi muhakeme ve bilgi öğret;
Çünkü emirlerine inandım.
⁶⁷ Düşkün olmadan önce sapmıştım;
Fakat şimdi sözünü tutuyorum.
⁶⁸ Sen iyisin, ve iyilik eylesin;
Kanunlarını bana öğret.
⁶⁹ Kibirliler bana karşı yalan uydururlar;
Ben ise, bütün yüreğimle senin vesayanı tutarım.
⁷⁰ Yüreklere yağ gibi semizlendi;
Ben ise, senin şeriatinden zevk alırım.
⁷¹ Düşkün olduğum bana iyi oldu;
Ta ki, kanunlarını öğreneyim.
⁷² Bana senin ağzının şeriatı
Binlerce altından ve gümüştenden iyidir.

• YOD

⁷³ Senin ellerin beni yarattı ve bana şekil verdi;
Bana anlayış ver de emirlerini öğreneyim.
⁷⁴ Senden korkanlar beni görür de sevinir,
Çünkü senin sözüne ümit bağladım.
⁷⁵ Ya RAB, bilirim ki, hükümlerin adalettir,
Ve beni sadakatle alçalttın.
⁷⁶ Niyaz ederim, kuluna olan sözüne göre,
İnayetini bana teselli olsun.
⁷⁷ Merhametlerin bana gelsin de yaşayayım;
Çünkü şeriatin benim zevkimdir.
⁷⁸ Kibirliler utansın; çünkü bana haksız yere gadrettiler;
Fakat ben senin vesayanı düşünüyüm.
⁷⁹ Senden korkanlar bana dönsünler;
Ve senin şahadetlerini bileceklerdir.
⁸⁰ Yüreğim senin kanunlarında kâmil olsun da,
Utandırılmayayım.

• KAF

⁸¹ Canım senin kurtuluşunu özliyor;
Senin sözüne ümit bağladım.
⁸² Ne vakit bana teselli vereceksin? dediğim zaman,
Sözünü bekliyerek gözlerim sönüyor.
⁸³ Çünkü duman içindeki tulum gibi oldum;
Fakat senin kanunlarını unutmuyorum,
⁸⁴ Kulunun günleri ne kadardır?

Bana eza edenlere ne vakit hükmedeceksin?

⁸⁵ Senin şeriatine uygun olmıyan kibirliler

Benim için çukurlar kazdılar.

⁸⁶ Bütün emirlerin sadakattir;

Bana haksız yere eza ediyorlar; bana yardım et.

⁸⁷ Az kaldı beni yeryüzünden yok edeceklerdi;

Fakat ben vesayamı bırakmadım.

⁸⁸ İnanetine göre beni dirilt;

Ve senin ağzının şهادetlerini tutayım.

ل LAMED

⁸⁹ Ya RAB, sözün

Göklerde ebediyen sabittir.

⁹⁰ Sadakatin nesilden nesle sürer;

Yeri kurdun, ve duruyor.

⁹¹ Bugün senin hükümlerin üzre duruyorlar;

Çünkü hepsi senin kullarıdır.

⁹² Eğer şeriatin benim zevkim olmasaydı,

O zaman düşkünlüğümde yok olurdu.

⁹³ Vesayamı ebediyen unutmam;

Çünkü onlarla beni dirilttin.

⁹⁴ Ben seninim, beni kurtar;

Çünkü vesayamı aradım.

⁹⁵ Kötüler beni yok etmek için beklediler;

Fakat ben senin şهادetlerine kulak veririm.

⁹⁶ Her kemale bir had gördüm;

Senin emrin ise, çok geniştir.

م MEM

⁹⁷ Şeriatini ne kadar severim!

Bütün gün düşüncem odur.

⁹⁸ Emirlerin beni düşmanlarımdan daha hikmetli kıldı;

Çünkü onlar daima benimledir.

⁹⁹ Bütün muallimlerimden daha anlayışlı oldum;

Çünkü şهادetlerin benim düşüncemdir.

¹⁰⁰ İhtiyarlardan daha akıllı oldum;

Çünkü senin vesayamı tuttum.

¹⁰¹ Ayaklarımı her şer yolundan alıkoydum,

Ta ki, senin sözünü tutayım.

¹⁰² Senin hükümlerinden dönmedim;

Çünkü sen bana öğrettin.

¹⁰³ Sözlerin damağım için ne tatlıdır!

Ağzım için baldan tatlıdır!

¹⁰⁴ Vesayan ile akıl kazanırım;
Bunun için her yalan yolundan nefret eylerim.

ı NUN

¹⁰⁵ Sözün adımlarım için چراغ,
Ve yolum için ışıktır.
¹⁰⁶ Senin adaletli hükümlerini tutayım diye,
And ettim, ve andımı pekiştirdim.
¹⁰⁷ Çok düşkünüm;
Ya RAB, sözüne göre beni dirilt.
¹⁰⁸ Ya RAB, ağzımın gönüllü kurbanlarını kabul et,
Ve bana senin hükümlerini öğret.
¹⁰⁹ Canım daima avucumdadır;
Fakat senin şeriatini unutmuyorum.
¹¹⁰ Kötüler bana tuzak kurdular;
Fakat senin vesayandan sapmadım.
¹¹¹ Senin şهادetlerini ebediyen miras olarak aldım;
Çünkü onlar yüreğimin sevincidir.
¹¹² Ebediyen, sona kadar,
Yüreğimi senin kanunlarını yapmağa meylettirdim.

ڤ SAMEH

¹¹³ İki yürekli adamlardan nefret eylerim;
Fakat senin şeriatini severim.
¹¹⁴ Saklanacak yerim ve kalkanım sensin;
Senin sözüne ümit bağlarım.
¹¹⁵ Ey şerirler, benden uzaklaşın da,
Allahımın emirlerini tutayım.
¹¹⁶ Sözüne göre bana destek ol da dirileyim;
Ve ümidimden beni utandırma.
¹¹⁷ Beni tutup kaldır, ve kurtulurum.
Ve daima senin kanunlarını gözetirim.
¹¹⁸ Senin kanunlarından sapanların hepsini hiçe saydın;
Çünkü onların hilesi boştur.
¹¹⁹ Bütün yerin kötülerini cüruf gibi atarsın;
Bunun için senin şهادetlerini severim.
¹²⁰ Senin korkundan bedenim titrer;
Ve hükümlerinden korkarım.

ي AYİN

¹²¹ Hükümü ve adaleti yaptım;
Bana gaddarlık edenlere beni bırakma.
¹²² İyilik için kuluna kefil ol;

Kibirliiler bana gadretmesinler.

¹²³ Senin kurtarışını ve adalet sözünü özliyerek

Gözlerim sönüyor.

¹²⁴ Kuluna senin inayetine göre yap,

Ve kanunlarını bana öğret.

¹²⁵ Ben senin kulunum; bana anlayış ver de

Senin şehadetlerini bileyim.

¹²⁶ RABBİN işliyeceği vakittir;

Senin şeriatini bozdular.

¹²⁷ Bunun için senin emirlerini

Altından, ve saf altından daha çok severim.

¹²⁸ Bunun için her şeyde bütün vesayanı doğru sayarım;

Her yalan yolundan nefret eylerim.

۵ PE

¹²⁹ Şehadetlerin şaşılacak şeydir;

Bunun için canım onları tutuyor.

¹³⁰ Kelâmının açılışı nurlandırır;

Bön adamlara akıl verir.

¹³¹ Ağzımı açtım ve ah ettim;

Çünkü senin emirlerini özliyorum.

¹³² Senin ismini sevenlere âdetin olduğu gibi,

Bana yünel ve bana acı.

¹³³ Sözünle adımlarımı pekiştir;

Ve hiç bir fesat bana hâkim olmasın.

¹³⁴ İnsan gadrından beni kurtar;

Ve vesayanı tutayım.

¹³⁵ Kuluna yüzünü parlat;

Ve kanunlarını bana öğret.

¹³⁶ Gözlerimden bol bol sular iniyor,

Çünkü senin şeriatini tutmuyorlar.

ۛ TSADE

¹³⁷ Sen âdilsin, ya RAB,

Ve hükümlerin doğrudur.

¹³⁸ Şehadetlerini adaletle,

Ve çok sadakatle emrettin.

¹³⁹ Gayretim beni yok etti,

Çünkü hasımlarım senin kelâmlarını unuttular.

¹⁴⁰ Senin sözün çok saftır;

Ve kulun onu sever.

¹⁴¹ Küçüğüm ben, ve hakirim;

Fakat vesayanı unutmuyorum.

¹⁴² Adaletin ebedî adalettir,
Ve şeriatin hakikattir.
¹⁴³ Sıkıntı ve meşakkat bana eriştiler;
Fakat emirlerin zevkimdir.
¹⁴⁴ Şehadetlerin ebediyen adaletlidir;
Bana anlayış ver de, yaşıyayım.

ⲡ KOF

¹⁴⁵ Bütün yüreğimle çağırdım; bana cevap ver, ya RAB;
Senin kanunlarını tutayım.
¹⁴⁶ Seni çağırdım; beni kurtar,
Ve senin şehadetlerini tutayım.
¹⁴⁷ Seheri karşıladım, ve imdada çağırdım;
Senin sözüne ümit bağladım.
¹⁴⁸ Senin sözünü düşüneyim diye,
Gözlerim gece nöbetlerini karşıladı.
¹⁴⁹ İnyetine göre sesimi işit;
Ya RAB, hükümlerine göre beni dirilt.
¹⁵⁰ Kötülük ardında koşanlar yaklaştılar;
Senin şeriatinden uzak durmaktalar.
¹⁵¹ Yakın olan sensin, ya RAB;
Ve bütün emirlerin hakikattir.
¹⁵² Çoktan beri şehadetlerinden bildim ki,
Sen onları ebediyen kurdun.

Ⲣ REŞ

¹⁵³ Düşkünlüğüme bak, ve beni kurtar;
Çünkü senin şeriatini unutmuyorum.
¹⁵⁴ Davamı gör, ve beni azat et;
Sözüne göre beni dirilt.
¹⁵⁵ Kurtuluş kötülerden uzaktır;
Çünkü senin kanunlarını aramıyorlar.
¹⁵⁶ Merhametlerin çoktur, ya RAB;
Hükümlerine göre beni dirilt.
¹⁵⁷ Bana eza edenler ve hasımlarım çoktur;
Fakat şehadetlerinden sapmadım.
¹⁵⁸ Hainleri gördüm ve kederlendim,
Çünkü senin sözünü tutmuyorlar.
¹⁵⁹ Bak, senin vesayanı nasıl severim;
Ya RAB, inayetine göre beni dirilt.
¹⁶⁰ Sözünün topu hakikattir;
Ve her adaletli hükmün ebedîdir.

שׁ שִׁין

¹⁶¹ Reisler yok yere bana eza ettiler;
Fakat yüreğim senin sözünden korkar.
¹⁶² Çok ganimet bulan adam gibi,
Ben senin sözünle mesrur olurum.
¹⁶³ Yalandan nefret ederim ve tiksindiririm;
Fakat senin şeriatini severim.
¹⁶⁴ Senin adaletli hükümlerin için,
Günde yedi kere sana hamdeylerim.
¹⁶⁵ Şeriatini sevenlere büyük selâmet var;
Ve onlara tökez yoktur.
¹⁶⁶ Kurtuluşuna ümit bağladım, ya RAB,
Ve emirlerini yaptım.
¹⁶⁷ Canım senin şهادetlerini tuttu;
Ve onları çok severim.
¹⁶⁸ Vesayanı ve şهادetlerini tuttum;
Çünkü bütün yollarım senin önündedir.

ת TAV

¹⁶⁹ Feryadım sana erişsin, ya RAB;
Sözüne göre bana anlayış ver.
¹⁷⁰ Yalvarışım senin önüne varsın;
Sözüne göre beni azat eyle.
¹⁷¹ Dudaklarım hamdi akıtsın;
Çünkü kanunlarını bana öğrettin.
¹⁷² Dilim senin sözünü terennüm etsin;
Çünkü bütün emirlerin adalettir.
¹⁷³ Elin bana yardım etmeğe hazır olsun;
Çünkü ben senin vesayanı seçtim.
¹⁷⁴ Kurtuluşımı özledim, ya RAB;
Ve şeriatin zevkimdir.
¹⁷⁵ Canım yaşasın, ve sana hamdedecektir;
Ve hükümlerin bana yardım etsin.
¹⁷⁶ Kaybolmuş koyun gibi yoldan saptım; kulunu ara;
Çünkü emirlerini unutmuyorum.

MEZMUR 120

Hacc İlâhisi.

SIKINTIMDA RABBİ çağırdım,
Ve bana cevap verdi.
² Ya RAB, canımı yalancı dudaklardan,
Hileli dilden azat et.
³ Ey hileli dil,

Sana ne verilecek, ve sana ne artırılabak?

⁴ Cebbarın sivri okları,

Ve retem közleri.

⁵ Ne yazık bana, Meşekte garip oldum,

Kedar çadırları arasında oturdum!

⁶ Canım uzun zamandır

Selâmetten nefret edenle oturuyor.

⁷ Ben selâmet ehliyim;

Fakat ben söyleyince, onlar cenge kalkarlar.

MEZMUR 121

Hacc İlâhisi.

GÖZLERİMİ dağlara kaldırıyorum;

Yardımlım nereden gelecek?

² Yardımlım gökleri ve yeri yaratan RABDENDİR.

³ Ayaklarını sarsılmağa bırakmaz;

Seni koruyan uyuklamaz.

⁴ İşte, İsraili koruyan

Uyuklamaz, ve uyumaz.

⁵ Seni koruyan RABDİR;

Sağ yanında RAB sana gölgedir.

⁶ Gündüzün güneş,

Ve geceleyin ay seni vurmaz.

⁷ RAB her şerden seni korur;

Senin canını korur.

⁸ Şimdiden ebede kadar,

RAB senin çıkışını ve girişini korur.

MEZMUR 122

Davudun Hacc İlâhisi.

BANA: RABBİN evine gidelim,

Dedikleri zaman sevindim.

² Ayaklarımız senin kapılarında duruyor,

Ey Yerusâlim.

³ Yerusâlim ki,

Hep bitişik bir şehir gibi yapılmıştır;

⁴ Sıptlar, RABBİN sıptları,

RABBİN ismine şükretmek için,

İsraile verilen kanun üzre oraya çıkarlar.

⁵ Çünkü orada hüküm için tahtlar,

Davud evinin tahtları, kurulmuştur.

⁶ Yerusâlimin selâmetini dileyin;

Seni sevenler rahatta olsunlar.

⁷ Duvarların içinde selâmet,

Sarayların içinde rahat olsun.

⁸ Kardeşlerim ve arkadaşlarım için şimdi derim:

Sende selâmet olsun.

⁹ Allahımız RABBİN evi için,

Senin iyiliğini ararım.

MEZMUR 123

Hacc İlâhisi.

EY göklerde oturan,

Gözlerimi sana kaldırdım.

² Kulların gözleri efendilerinin eline,

Cariyenin gözleri hanımının eline nasıl bakarsa,

İşte, bizim gözlerimiz de RAB Allahımıza,

O bize acıyınca kadar, öyle bakıyor.

³ Bize acı, ya RAB, bize acı;

Çünkü hakarete çok doyduk.

⁴ Rahatta olanların istihzasına,

Mağrurların hakaretine,

Canımız çok doydum.

MEZMUR 124

Davudun Hacc İlâhisi.

ŞİMDİ İsrail desin:

Eğer RAB bizimle olmasaydı,

² İnsan bize karşı kalktığı zaman,

Eğer RAB bizimle olmasaydı,

³ Öfkeleri bize karşı alevlendiği zaman,

Bizi o vakit diri diri yutarlardı;

⁴ O zaman bizi sular basarlardı,

Canımızın üzerinden sel geçerdi;

⁵ O zaman mağrur sular canımızın üzerinden geçerdi.

⁶ RAB mubarek olsun,

O RAB ki, bizi onların dişlerine av etmedi.

⁷ Canımız avcıların tuzağından bir kuş gibi kurtuldu;

Tuzak kırıldı, ve biz kurtulduk.

⁸ Yardımımız gökleri ve yeri yaratan

RABBİN ismindedir.

MEZMUR 125

Hacc İlâhisi.

RABBE güvenenler Sion dağı gibidir ki,

Sarsılmaz, ebediyen durur.

² Yerusâlimi dağlar kuşattığı gibi,

Şimdiden ebede kadar,

RAB kavminı kuşatmıştır.

³ Çünkü salihler fesada el uzatmasınlar diye
Kötülük asası salihlerin nasibi üzerinde durmaz;

⁴ İyilere, ve yüreklerinde doğru olanlara
İyilik eyle, ya RAB.

⁵ Fakat kendi iğri yollarına sapanları,
RAB onları fesat işliyenlerle beraber yürütür.
İsrail üzerine selâmet olsun.

MEZMUR 126

Hacc İlâhisi.

RAB Siona dönenleri geri getirince,
Ruya görenler gibi idik.

² O zaman ağzımız gülüşle,
Ve dilimiz terennümle dolmuştu;

O zaman milletler arasında dediler:
RAB onlar için büyük işler etti.

³ RAB bizim için büyük işler etti;
Bunun için seviniyoruz.

⁴ Ya RAB, sürgünümüzü geri döndür,
Cenuptaki* seller gibi.

* İbranice, *Negeb*. Yahudanın cenup kısmı.

⁵ Gözyaşları ile ekenler meserretle biçeceklerdir.

⁶ Ekeceği tohumu taşıyıp ağlıyarak giden,
Elbette demetlerini taşıyarak meserretle gelecektir.

MEZMUR 127

Süleymanın Hacc İlâhisi.

EĞER evi RAB yapmazsa,

Yapıcılar boş yere çalışır;

Eğer şehri RAB korumazsa,

Bekçi boş yere uyanık durur.

² Erken kalkmak,

Geç rahat eylemek,

Yorgunluk ekmeğini yemek, sizin için boştur;

Çünkü böylece sevgilisine uyku verir.

³ İşte, çocuklar RABDEN mirastır;

Rahmin semeresi mükâfattır.

⁴ Yiğidin elinde oklar ne ise,

Gençlik çocukları da öyledir.

⁵ Ok kılıfı onlarla dolu olan adama ne mutlu!
Düşmanları ile kapıda söyleşirken
Utanca düşmezler.

MEZMUR 128

Hacc İlâhisi.

NE mutlu her adama ki, RABDEN korkar,
Onun yollarında yürür!

² Çünkü elinin emeğini sen yersin;

Mutlu olursun, ve sana iyi olur.

³ Evinin içinde karın

Meyvalı asma gibi olur;

Oğulların sofranın çevresinde

Zeytin fidanları gibi olur.

⁴ İşte, RABDEN korkan adam

Böylece mutlu olur.

⁵ RAB seni Siondan mubarek kılsın;

Bütün hayatının günlerinde Yerusâlimin iyiliğini gör.

⁶ Ve oğullarının oğullarını gör.

İsraile selâmet olsun.

MEZMUR 129

Hacc İlâhisi.

GENÇLİĞİMDEN beri bana çok sıkıntı verdiler,

Şimdi İsrail desin:

² Gençliğimden beri bana çok sıkıntı verdiler,

Fakat beni yenmediler.

³ Çiftçiler sırtımda sapan sürdüler;

Çizilerini uzattılar.

⁴ RAB âdildir;

Kötülerin iplerini kesti.

⁵ Siondan nefret edenlerin hepsi

Utansınlar ve geri dönsünler.

⁶ Koparılmadan evel kuruyan,

Damların otu gibi olsunlar;

⁷ Onunla orakçı avucunu,

Ve demetçi kucağını doldurmaz;

⁸ Ve yoldan geçenler:

RABBİN berekti üzerinize olsun,

Sizi RABBİN ismile takdis ederiz, demezler.

MEZMUR 130

Hacc İlâhisi.

ENGİNLERDEN seni çağırdım, ya RAB.

² Ya Rab, sesimi işit;

Yalvarışlarım sesini

Kulakların iyi dinlesin.

³ Eğer fesatları hesaba alırsan, ey Yehova,

Ya Rab, kim durabilir?

⁴ Fakat sende aflık vardır,

Ta ki, senden korkulsun.

⁵ RABBİ bekliyorum, canım bekliyor,

Ve onun kelâmına ümit bağlıyorum.

⁶ Sabahı bekliyenler,

Evet, sabahı bekliyenlerden daha çok,

Canım Rabbi bekliyor.

⁷ Ey İsrail, RABBE ümit bağla;

Çünkü RABDE inayet,

Ve onda bol kurtuluş vardır.

⁸ Ve o bütün fesatlarından İsraili kurtarır.

MEZMUR 131

Davudun Hacc İlâhisi.

YA RAB, yüreğim kibirlenmedi, ve gözlerimi yükseltmedim;

Ve büyük işler yolunda yürümedim,

Ne de benden üstün olan şaşılacak işlerde.

² Anası kucağında süttten kesilmiş çocuk gibi,

Gerçek canımı yatıştırdım ve susturdum;

Canım bende süttten kesilmiş çocuk gibidir.

³ Ey İsrail, RABBE ümit bağla,

Şimdiden ebede kadar.

MEZMUR 132

Hacc İlâhisi.

YA RAB, Davudu

Ve bütün düşkünlüklerini an;

² Nasıl RABBE and eyledi,

Ve Yakubun Kadîrine adadı:

³ RABBE bir yer,

Ve Yakubun Kadîrine mesken bulmadan,

⁴ Evim çadırına girmiyeyim;

Ve yatağımın döşeğine çıkmıyayım;

⁵ Gözlerime uyuklama,

Ve gözkapaklarıma uyku vermiyeyim.

⁶ İşte, onun Efratada olduğunu işittik;

Onu orman kırında bulduk.

⁷ Onun meskenlerine girelim;
Onun ayaklarının basamağında secde kılalım.
⁸ Ya RAB, sen ve kudretinin sandığı,
Kendi rahat yerine çık.
⁹ Kâhinlerin salâh ile giyinsin;
Ve müttakilerin sevinç ile terennüm etsin.
¹⁰ Kulun Davudun hatırı için
Mesihinin yüzünü reddetme.
¹¹ RAB Davuda hakikatle and eyledi;
Ondan geri dönmez:
Senin tahtın üstüne sulbünün semeresinden oturtacağım.
¹² Eğer oğulların ahdimi,
Ve kendilerine öğreteceğim şهادetlerimi tutarlarsa,
Onların oğulları da ebediyen senin tahtında oturacaklar.
¹³ Çünkü RAB Sionu seçti;
Kendisine mesken olarak onu istedi.
¹⁴ Rahat yerim ebediyen budur;
Burada oturacağım; çünkü bunu istedim.
¹⁵ Zahiresine çok bereket vereceğim;
Fıkarasını ekmekle doyuracağım.
¹⁶ Kâhinlerine de kurtuluş giydireceğim;
Ve müttakileri büyük sevinç ile terennüm edecekler.
¹⁷ Orada Davuda bir boynuz çıkaracağım;
Mesihime bir çerağ hazırladım.
¹⁸ Düşmanlarına utanç giydireceğim;
Fakat onun üzerinde tacı çiçeklenecek.

MEZMUR 133

Davudun Hacc İlâhisi.

İŞTE, kardeşlerin birleşmiş olarak oturması

Ne iyidir, ve ne hoştur!

² Başın üzerindeki iyi yağ gibidir,

O yağ ki, sakala, Harunun sakalına,

Elbisesinin eteklerine indi;

³ Sion dağları üzerine inen,

Hermonun çiği gibidir;

Çünkü RAB orada

Bereketi, ebedî hayatı buyurdu.

MEZMUR 134

Hacc İlâhisi.

EY sizler, RABBİN bütün kulları,

RAB evinde geceleyin duranlar,

RABBİ takdis edin.

² Makdise ellerinizi kaldırın,

Ve RABBİ takdis edin.

³ Gökü ve yeri yaratan RAB,

Seni Siondan takdis etsin.

MEZMUR 135

RABBE hamdedin.

RABBİN ismine hamdedin;

Ey RABBİN kulları,

² Ey sizler, RABBİN evinde,

Allahımız evinin avlularında duranlar, hamdedin.

³ RABBE hamdedin; çünkü RAB iyidir;

İsmine terennüm edin; çünkü tatlıdır.

⁴ Çünkü RAB kendine Yakubu,

Kendi mülkü olarak İsraili seçti.

⁵ Çünkü bilirim ki, RAB büyüktür,

Ve Rabbimiz bütün ilâhlardan üstündür.

⁶ Göklerde ve yerde, denizlerde ve bütün derinliklerde,

RAB her istediğini yaptı;

⁷ Yerin uçlarından buğular yükseltir;

Yağmur için şimşekler yapar;

Hazinelerinden yeli çıkarır;

⁸ İnsandan hayvana kadar,

Mısırın ilk doğanlarını vurdu;

⁹ Senin içinde, ey Mısır,

Firavun ile bütün kulları üzerine,

Alâmetler ve hârikalar gönderdi;

¹⁰ Büyük milletleri vurdu,

Ve kudretli kırılları öldürdü,

¹¹ Amorîler kiralı Sihonu,

Ve Başan kiralı Ogu,

Ve bütün Kenân ülkelerini vurdu,

¹² Ve onların yerini miras,

Kavmı İsraille miras olarak verdi.

¹³ Ya RAB, ismin ebedîdir;

Ya RAB, anılman devirden devre sürer.

¹⁴ Çünkü RAB kavmına hükmeder,

Ve kullarına merhamet eyler.

¹⁵ Milletlerin putları gümüş ve altındır;

İnsan ellerinin işidir.

¹⁶ Onların ağzı vardır, ve söylemezler;

Onların gözleri vardır, ve görmezler;

¹⁷ Onların kulakları vardır, ve işitmezler;
Ağızlarında da soluk yoktur.
¹⁸ Onları yapanlar ve onlara güvenen her adam
Onlara benziyecek.
¹⁹ Ey İsrail evi, RABBİ takdis edin;
Ey Harun evi, RABBİ takdis edin;
²⁰ Ey Levi evi, RABBİ takdis edin;
Ey RABDEN korkanlar, RABBİ takdis edin.
²¹ Yeruşalimde oturan RAB,
Siondan mubarek kılınsın.
RABBE hamdedin.

MEZMUR 136

RABBE şükredin; çünkü iyidir;
Çünkü inayeti ebedîdir.
² İlâhlar Allahına şükredin;
Çünkü inayeti ebedîdir.
³ Rabler Rabbine şükredin;
Çünkü inayeti ebedîdir;
⁴ Yegâne büyük hârikalar yapana;
Çünkü inayeti ebedîdir;
⁵ Gökleri anlayışla yaratana;
Çünkü inayeti ebedîdir;
⁶ Yeri sular üzerine yayana;
Çünkü inayeti ebedîdir;
⁷ Büyük ışıklar yaratana;
Çünkü inayeti ebedîdir;
⁸ Gündüze hüküm için güneşi;
Çünkü inayeti ebedîdir;
⁹ Geceye hüküm için ayı ve yıldızları;
Çünkü inayeti ebedîdir;
¹⁰ Mısırı ilk doğanlarında vurana;
Çünkü inayeti ebedîdir;
¹¹ Ve kuvvetli el ve uzatılmış bazu ile;
Çünkü inayeti ebedîdir;
¹² İsraili aralarından çıkarana;
Çünkü inayeti ebedîdir;
¹³ Kızıl Denizi ikiye bölene;
Çünkü inayeti ebedîdir;
¹⁴ Ve İsraili ortasından geçirene;
Çünkü inayeti ebedîdir;
¹⁵ Firavun ile ordusunu Kızıl Denize atana;
Çünkü inayeti ebedîdir;

¹⁶ Kavmını çölde yürütene;
Çünkü inayeti ebedîdir;
¹⁷ Büyük kırılları vurana;
Çünkü inayeti ebedîdir;
¹⁸ Ve şöhretli kırılları öldürene;
Çünkü inayeti ebedîdir;
¹⁹ Amorîler kıralı Sihonu;
Çünkü inayeti ebedîdir;
²⁰ Başan kıralı Ogu;
Çünkü inayeti ebedîdir;
²¹ Ve yerlerini miras;
Çünkü inayeti ebedîdir;
²² Kulu İsraille miras edene;
Çünkü inayeti ebedîdir;
²³ Düşkünlüğümüzde bizi anana;
Çünkü inayeti ebedîdir;
²⁴ Ve hasımlarımızdan bizi azat edene;
Çünkü inayeti ebedîdir;
²⁵ Bütün beşere yiyecek verene;
Çünkü inayeti ebedîdir.
²⁶ Göklerin Allahına şükredin;
Çünkü inayeti ebedîdir.

MEZMUR 137

BABİL ırmakları kenarında,
Orada oturduk,
Ve Sionu andıkça ağladık.
² İçindeki söğütler üzerine
Çenkerimizi astık.
³ Çünkü orada bizi sürgün edenler
Bizden teraneler,
Ve bize azap edenler bizden şenlik istediler:
Sion teranelerinden birini bize okuyun, dediler.
⁴ Yabancıнын toprağında
RABBİN teranesini nasıl okuyalım?
⁵ Eğer seni unutursam, ey Yeruşalim,
Sağ elim hünerini unutsun.
⁶ Eğer seni anmazsam,
Eğer Yeruşalimi baş sevincimden üstün tutmazsam,
Dilim damağıma yapışsın.
⁷ Onu temelene kadar yıkın, yıkın, diyen
Edom oğullarına karşı,
Yeruşalim gününü an, ya RAB.

⁸ Ey sen, harap olacak Babil kızı,
Bize karşılık ettiğinin karşılığını
Sana verecek olana ne mutlu!
⁹ Senin yavrularını tutacak,
Kayaya çarpacak olana ne mutlu!

MEZMUR 138

Davudun Mezmurudur.

BÜTÜN yüreğimle sana şükredeyim;
Ve ilâhlar önünde sana terennüm edeyim.
² Mukaddes mabedine doğru secde kılayım,
Ve inayetin ve hakikatin için ismine şükredeyim;
Çünkü sözünü bütün şöhretinin üstüne büyülttün.
³ Çağırdığım günde bana cevap verdin;
Canımda kuvvetle beni cesaretlendirdin.
⁴ Yerin bütün kıralları sana şükredecekler, ya RAB;
Çünkü ağzının sözlerini işittiler.
⁵ Ve RABBİN yollarını terennüm eyliyecekler;
Çünkü RABBİN izzeti büyüktür.
⁶ Çünkü RAB yüksek ise de, alçak gönüllülere bakar;
Fakat kibirliyi uzaktan tanır.
⁷ Sıkıntı içinde yürüsem, beni diriltirsin;
Düşmanlarımla öfkesine karşı elini uzatırsın,
Ve sağ elin beni kurtaracaktır.
⁸ RAB benim için olanı tamam eder;
Ya RAB, inayetin ebedîdir;
Kendi ellerinin işlerini bırakma.

MEZMUR 139

Musikacıbaşı için. Davudun Mezmurudur.

YA RAB, beni denedin ve bildin.
² Oturuşumu ve kalkışımı sen bilirsin;
Düşüncemi uzaktan anlarsın.
³ Yolumu ve yattığım yeri ayırt edersin,
Ve bütün yollarımı iyi bilirsin.
⁴ Çünkü dilimde bir söz yokken,
İşte, ya RAB, sen onu tamamen bilirsin.
⁵ Beni arkadan ve önden kuşattın,
Ve elini üzerime koydun.
⁶ Bu bilgi benim için çok acıptır;
Yüksektir, ona erişemem.
⁷ Senin Ruhundan nereye gideyim?
Ve senin yüzünden nereye kaçayım?

⁸ Eğer göklere çıksam, sen oradasın;
Ve ölüler diyarında yatağımı sersem, işte, oradasın.
⁹ Seherin kanatlarını alsam,
Denizin sonlarına konsam;
¹⁰ Orada da senin elin bana yol gösterir,
Ve sağ elin beni tutar.
¹¹ Desem ki: Gerçek karanlık beni örtecek,
Çevremdeki ışık gece olacak;
¹² Karanlık da senden gizlemez;
Ve gece gündüz gibi ışıır;
Karanlık ve ışık senin için birdir.
¹³ Çünkü böbreklerimi sen teşkil ettin;
Anam karnında beni ördün.
¹⁴ Sana şükreylerim;
Çünkü heybetli ve şaşılacak surette yaratılmışım;
İşlerin aciptir;
Ve canım bunu pek iyi bilir.
¹⁵ Gizli yerde yaratıldığım zaman,
Dünyanın derin yerlerinde şaşılacak surette kurulduğum zaman,
Bedenim sana gizli değildi.
¹⁶ Gözlerin beni cenin iken gördü;
Ve daha onlardan hiç biri yokken,
Benim için tayin olunan günlerin hepsi
Senin kitabında yazılmıştılar.
¹⁷ Düşüncelerin de benim için ne değerlidir, ey Allah!
Onların topu ne büyüktür!
¹⁸ Onları saysam, kumdan çokturlar;
Ben uyanınca yine seninle beraberim.
¹⁹ Gerçek kötüyü öldürürsün, ey Allah;
Ey kanlı adamlar, benden uzaklaşın.
²⁰ Çünkü onlar sana karşı kötülük söylüyorlar,
Ve düşmanların senin adını yalan yere anıyor.
²¹ Ya RAB, senden nefret edenlerden nefret etmez miyim?
Ve sana karşı ayaklananlara kederlenmez miyim?
²² Onlardan büsbütün nefret eylerim;
Benim için düşman oldular.
²³ Ey Allah, beni dene, ve yüreğimi bil;
Beni imtihan et, ve düşüncelerimi bil;
²⁴ Ve eğer bende kötülük yolu varsa bak,
Ve ebedî yolda bana rehber ol.

MEZMUR 140

Musikacıbaşı için. Davudun Mezmurudur.

YA RAB, beni kötü adamdan kurtar;
Zorba adamdan beni koru;
² Onlar ki, yüreklerinde kötülük düşünürler;
Her gün cenk için toplanırlar.
³ Yılan gibi dillerini bilediler;
Engerek zehiri dudaklarının altındadır.
[Sela
⁴ Ya RAB, kötünün elinden beni sakla;
Zorba adamdan beni koru;
Onlar ki, adımlarımı saptırmağa niyet ediyorlar.
⁵ Mağrurlar benim için tuzak ve ipler gizlediler;
Yol kenarına ağ gerdiler;
Benim için kementler koydular.[Sela
⁶ RABBE dedim: Allahım sensin;
Yalvarışım sesine kulak ver, ya RAB.
⁷ Ey kurtuluşum kuvveti, ya Rab Yehova,
Muharebe günü başımı korudun.
⁸ Kötünün dileklerini verme, ya RAB;
Kötü niyetini ileri götürme,
Ta ki, yükselmesinler.[Sela
⁹ Beni kuşatanların başları ise,
Dudaklarının kötülüğü onları örtsün.
¹⁰ Üzerlerine közler düşsün;
Ateşe ve derin sulara atılsınlar;
Oradan kalkmıyacaklar.
¹¹ Çekiştirici adam yerde durmaz;
Zorbayı yok etmek için kötülük onu avlar.
¹² Bilirim ki, hakirin davasını RAB görür;
Fakirler için adalet eyler.
¹³ Gerçek salihler senin ismine şükreder;
Doğrular senin önünde oturur.

MEZMUR 141

Davudun Mezmurudur.

YA RAB, seni çağırdım; bana çabuk yetiş;
Sana feryat ettiğim zaman, sesime kulak ver.
² Duam senin önünde tütsü gibi,
El kaldırışım akşam takdimesi gibi olsun.
³ Ya RAB, ağzıma bekçi koy;
Dudaklarım kapısını koru.
⁴ Yüreğimi kötü şeye meylettirme;
Fesat işliyen adamlarla kötü işler etmiyeyim;
Ve onların güzel şeylerinden yemiyeyim.

⁵ Salih bana vursun, inayettir;
Ve beni azarlasın, baş yağıdır;
Başım onu reddetmesin;
Çünkü onların kötülüğünde bile, benim duam devam eder.
⁶ Hâkimleri kayanın yanlarına atılınca,
Sözlerimi dinliyecekler; çünkü tatlıdır.
⁷ Bir adam toprağı sürer ve yarar gibi,
Kemiklerimiz ölüler diyarının kapısında öyle saçılmıştır.
⁸ Çünkü gözlerim sana dikilmiş, ya Rab Yehova;
Sana sığınıyorum; beni yoksul etme.
⁹ Bana kurdukları tuzaktan,
Ve fesat işliyenlerin kementlerinden beni koru.
¹⁰ Ben geçip giderken,
Kötüler kendi ağlarına düşsünler.

MEZMUR 142

Mağarada iken, Davudun Maskilidir. Dua.

SESİMLE RABBE feryat ederim;
Sesimle RABBE yalvarırım.
² Şekvamı onun önüne dökerim.
Sıkıntımı onun önünde söylerim.
³ Ruhum içimde bayıldığı zaman,
Sen yolumu bildin.
Yürüdüğüm yolda, bana tuzak gizlediler.
⁴ Sağa bak da gör;
Çünkü beni tanıyan yok;
Bana sığınacak yer kalmadı;
Canımı kayıran yoktur.
⁵ Sana feryat ettim, ya RAB:
Sığınacak yerim,
Yaşayanlar diyarında nasibim sensin, dedim.
⁶ Feryadımı iyi dinle;
Çünkü çok düşkün oldum;
Bana eza edenlerden beni azat et;
Çünkü onlar benden zorludurlar.
⁷ İsmine şükretmek için,
Canımı hapisten çıkar;
Salihler beni kuşatacak;
Çünkü sen bana iyilik edeceksin.

MEZMUR 143

Davudun Mezmurudur.

YA RAB, duamı işit; yalvarışlarıma kulak ver;

Sıdkın ile, adaletin ile bana cevap ver.

² Ve kulun ile muhakemeye girme;

Çünkü yaşıyanlardan hiç biri senin önünde salih çıkmaz.

³ Çünkü düşman canıma eza etti,

Hayatımı yere çaldı;

Çoktan ölmüş olanlar gibi, beni karanlıklarda oturttu.

⁴ Bundan dolayı ruhum içimde bayılıyor;

İçimde yüreğim şaşırıyor.

⁵ Eski günleri anıyorum;

Senin bütün işlerini derin düşünüyorum;

Ellerinin işi üzerine düşünceye dalıyorum.

⁶ Ellerimi sana açıyorum;

Canım kurak yer gibi, sana susamıştır,

[Sela

⁷ Bana tez cevap ver, ya RAB; ruhum tükeniyor;

Yüzünü bana örtme ki,

Kabre inenlere benzemiyeyim.

⁸ Sabahlayın inayetini bana işittir;

Çünkü ben sana güveniyorum;

Gideceğim yolu bana bildir;

Çünkü canımı sana yükseltiyorum.

⁹ Düşmanlarımdan beni azat et, ya RAB;

Sana sığınıyorum.

¹⁰ Rızanı işlemeği bana öğret;

Çünkü sen benim Allahımsın.

Senin Ruhun iyidir;

Doğruluk diyarında bana yol göster.

¹¹ Ya RAB, ismin için beni dirilt;

Adaletin ile canımı sıkıntıdan çıkar.

¹² Ve inayetin ile düşmanlarımı helâk et,

Ve canıma sıkıntı verenlerin hepsini yok et;

Çünkü ben senin kulunum.

MEZMUR 144

Davudun Mezmurudur.

ELLERİME cengi,

Ve parmaklarıma muharebe etmeği öğreten

Kayam RAB mubarek olsun;

² İnyetlim ve hisarım,

Yüksek kulem ve beni azat eden;

Kalkanım ve kendisine sığındığım;

Kavmımı bana itaat ettiren odur.

³ Ya RAB, insan nedir ki, onu tanıyasın?

İnsan oğlu nedir ki, onu düşünesin?

⁴ İnsan bir soluğa benzer;
Günleri, geçen gölge gibidir.

⁵ Ya RAB, göklerini iğ ve in;
Dağlara dokun da tütsünler.

⁶ Şimsek çaktır, ve onları dağıt;
Oklarını gönder de onları bozgun et.

⁷ Yukarıdan elini uzat, beni kurtar;
Ve beni büyük sulardan,

Yabancı oğullarının elinden azat et.
⁸ Onların ağız hile söyler,

Onların sağ eli yalanın sağ elidir.
⁹ Ey Allah, sana yeni bir ilâhi okuyayım;

On telli santur ile sana terennüm edeyim.
¹⁰ Kırallara kurtuluş veren,

Kulu Davudu kötülük kılıcından kurtaran sensin.

¹¹ Beni kurtar, ve yabancı oğulları elinden beni azat et;
Onların ağız hile söyler,

Onların sağ eli yalanın sağ elidir.

¹² O zaman ki, oğullarımız gençliklerinde yetişmiş fidanlar gibidir,
Kızlarımız da sarayın oymalı köşe taşları gibidir,

¹³ Her türlü erzak veren ambarlarımız doludur,
Tarlalarımızda koyunlarımız binlerce ve on binlerce yavrularlar;

¹⁴ Sığırlarımız iyi yüklü olur;
Saldırış ve çıkış,

Ve sokaklarımızda çılgılık olmaz;

¹⁵ Bu halde olan kavma ne mutlu!

Allahı RAB olan kavma ne mutlu!

MEZMUR 145

Davudun Hamdiyesi.

EY Allahım, ey Kırıl, seni yükseltirim;
Ve senin ismini ebediyen ve daima takdis ederim.

² Seni hergün takdis eylerim;
Ve senin ismine daima ve ebediyen hamdeylerim.

³ RAB büyüktür, ve çok hamde lâyıktır;
Ve onun büyüklüğüne akıl ermez.

⁴ Senin işlerini bir nesil diğer nesle sena edecek,
Ve kudretli işlerini bildirecek.

⁵ Celâlinin izzetli haşmetini.
Ve şaşılacak işlerini derin düşüneceğim.

⁶ Korkunç işlerinin kudretini de söyleyecekler;

Ve ben senin büyüklüğünü ilân edeceğim.
7 Büyük iyiliğinin anılmasını ilân edecekler,
Ve adaletini terennüm edeceklerdir.
8 RAB raufur, ve rahîmdir;
Çok sabırlıdır, ve inayeti büyüktür.
9 RAB herkese iyidir;
Merhametleri de bütün işleri üzerindedir.
10 Bütün işlerin sana şükreder, ya RAB;
Ve müttakilerin seni takdis eder.
11 Kırallığın izzetini söylerler,
Ve ceberrutunu beyan ederler;
12 Ta ki, âdem oğullarına onun kudretli işlerini,
Ve kırallığın haşmet izzetini bildirsinler.
13 Senin kırallığın ebedî kırallıktır,
Ve saltanatın bütün devirlerce sürer.
14 RAB bütün düşenlere destek olur,
Ve bütün iğilmiş olanları doğrultur.
15 Hepsinin gözleri seni bekler;
Ve zamanında yiyeceklerini onlara sen verirsin.
16 Elini açarsın,
Ve her yaşıyanı dileğine göre doyurursun.
17 RAB bütün yollarında âdildir,
Ve bütün işlerinde inayetlidir.
18 RAB kendisini çağırانların hepsine yakındır,
Onlar ki, onu hakikatle çağırırlar.
19 Kendisinden korkanların dileğini yapar;
Ve feryatlarını işitir, ve onları kurtarır.
20 RAB kendisini sevenlerin hepsini korur;
Ve bütün kötöleri helâk eder.
21 Ağzım RABBİN hamdini söyler;
Bütün beşer mukaddes ismini daima ve ebediyen takdis etsin.

MEZMUR 146

RABBE hamededin. Ey canım, RABBE hamdet.
2 Ömrüm oldukça RABBE hamedeyim;
Ben kaldıkça Allahıma terennüm edeyim.
3 Emîrlere ve kurtarışı olmıyan âdem oğluna güvenmeyin.
4 Onun ruhu çıkar, kendisi toprağa döner;
Hemen o günde kuruntuları yok olur.
5 Ne mutlu o adama ki, yardımını Yakubun Allahıdır,
Ve ümidi Allahı RABDEDİR.
6 O Allah ki, gökleri ve yeri,
Denizi ve içlerindeki her şeyi yaratan,

Ebediyen hakikati koruyan,
⁷ Mağdurların hakkını alan,
Açlara yiyecek verendir.
RAB esirleri azat eder;
⁸ RAB körlerin gözlerini açar;
RAB eğilmiş olanları doğrultur;
RAB salihleri sever;
⁹ RAB garipleri korur;
Öksüzü ve dul kadını tutar;
Ve kötülerin yollarını saptırır.
¹⁰ RAB ebediyen,
Ey Sion, senin Allahın devirden devire saltanat sürecektir.
RABBE hamdedin.

MEZMUR 147

RABBE hamdedin;
Çünkü Allahımıza terennüm eylemek iyidir;
Çünkü tatlıdır, hamdetmek yaraşır.
² Yerusâlimi bina eden RABDİR,
İsrailin dışarı atılanlarını toplar.
³ Yürekleri kırık olanları iyi eder,
Ve yaralarını sarar.
⁴ Yıldızların sayısını hesap eder;
Hepsini adları ile çağırır.
⁵ Rabbimiz büyüktür, kuvveti çoktur;
Anlayışına hesap yoktur.
⁶ RAB hakirleri kaldırır;
Kötüleri yere kadar alçaltır.
⁷ RABBE şükranla ilâhi okuyun;
Allahımıza çenk ile terennüm edin,
⁸ O Allah ki, bulutlarla gökleri kaplar,
Yer için yağmur hazırlar,
Dağlarda ot bitirir.
⁹ Hayvanlara, çağrıışan karga yavrularına,
Yiyeceklerini verir.
¹⁰ Atın kuvvetinden zevk almaz;
İnsanın bacaklarından razı olmaz.
¹¹ RAB kendisinden korkanlardan,
İnayetine ümit bağılıyanlardan razı olur.
¹² Ey Yerusâlim, RABBE sena et;
Ey Sion, Allahına hamdet.
¹³ Çünkü senin kapılarının demirlerini kuvvetlendirdi;
Senin içinde oğullarını mubarek kıldı.

¹⁴ Sınırına selâmet verir;
Ve seni buğdayın âlâsı ile doyurur.
¹⁵ Dünyaya sözünü gönderir;
Kelâmı çabuk seğirdir.
¹⁶ Yapağı gibi kar verir;
Kırağıyı kül gibi saçar.
¹⁷ Buzunu parça parça atar;
Soğuğu karşısında kim durabilir?
¹⁸ Kelâmını gönderir ve onları eritir;
Yelini estirir, ve sular akar.
¹⁹ Kelâmını Yakuba,
Kanunlarını ve hükümlerini İsraille bildirir.
²⁰ Hiç bir millete böyle etmedi;
Ve onlar hükümlerini bilmedi.
RABBE hamdedin.

MEZMUR 148

RABBE hamdedin.
RABBE göklerden hamdedin;
Ona yücelerde hamdedin.
² Ey bütün melekleri, ona hamdedin;
Ey bütün ordusu, ona hamdedin.
³ Ey güneş ve ay, ona hamdedin;
Ey bütün nur yıldızları, ona hamdedin.
⁴ Ey göklerin gökleri,
Ve göklerin üstündeki sular, ona hamdedin.
⁵ RABBİN ismine hamdetsinler;
Çünkü o emreyledi, ve yaratıldılar.
⁶ Onları da ebediyen ve daima durdurdu;
Bir kanun koydu, onu geçmezler.
⁷ RABBE yerden hamdedin,
Ey deniz canavarları, ve bütün enginler;
⁸ Ateş ve dolu, kar ve buğu;
Onun sözünü yapan kasırga yeli;
⁹ Dağlar ve bütün tepeler;
Meyvalı ağaçlar ve bütün erz ağaçları;
¹⁰ Hayvanlar ve bütün davarlar;
Yerde sürünenler ve kanatlı kuşlar;
¹¹ Dünya kırılları ve bütün ümmetler;
Reisler ve bütün dünya hâkimleri;
¹² Genç yiğitler ve kızlar;
İhtiyarlar ve çocuklar;
¹³ RABBİN ismine hamdetsinler;

Çünkü yalnız onun ismi yücelmiştir;
Onun celâli yerin ve göklerin üstündedir.
¹⁴ Ve kendisine yakın bir kavm olan İsrail oğullarına,
Bütün müttakilerine, hamd olmak için,
Kavminin kudretini yükseltti.
RABBE hamdedin.

MEZMUR 149

RABBE hamdedin.
RABBE yeni bir terane,
Ve müttakilerin cemaatinde onun hamdini okuyun.
² İsrail kendisini yaratan ile sevinisin;
Sion oğulları Kıralları ile mesrur olsunlar.
³ Raks ile onun ismine hamdetsinler;
Ona tef ve çenk ile terennüm etsinler.
⁴ Çünkü RAB kendi kavmindan razıdır;
Hakirleri kurtuluş ile güzelleştirir.
⁵ Müttakiler izzet içinde sevinç ile coşsunlar;
Yatakları üzerinde sevinç ile terennüm etsinler.
⁶ Allahın tekbirleri ağızlarında,
Ve iki ağızlı kılıç ellerinde;
⁷ Ta ki, milletlerden öç alsınlar;
Ve ümmetleri tedip etsinler;
⁸ Onların kırallarını zincirlerle,
Ve ileri gelenlerini demir bukağılar ile bağlasınlar;
⁹ Ta ki, yazılmış olan hükmü onlara karşı yürütsünler;
Bütün müttakilerinin şerefi budur.
RABBE hamdedin.

MEZMUR 150

RABBE hamdedin.
Allaha makdisinde hamdedin;
Ve kudretinin felekinde ona hamdedin.
² Kudretli işleri için ona hamdedin;
Büyükliğünün çokluğuna göre ona hamdedin.
³ Boru sesile ona hamdedin;
Santur ve çenk ile ona hamdedin.
⁴ Tef ve raks ile ona hamdedin;
Sazlar ve borular ile ona hamdedin.
⁵ Sesli zillerle ona hamdedin;
Yüksek sesli zillerle ona hamdedin.
⁶ Bütün nefes sahipleri RABBE hamdetsin.
RABBE hamdedin.

